

Ti hogyan fejezitek ki a szereteteket?

A szeretet kifejezési módjainak, a szeretetnyelveknek hatalmas irodalma van ma már, aki csak egy kicsit is konyhpszichológus, kívülről fújja Gary Chapman öt szeretetnyelvét, például. A testvérek – Márta, Mária és Lázár – mind nagyon szeretik Jézust, barátjukat, tanítójukat, és most, hogy Jézus Betániába érkezett és barátaival együtt ünnepli a szombatot (hat nappal járunk Húsvét előtt, szombat van, a zsidók megszentelt napja a hétből, az együttlét, az ünnep, a közös étkezés ideje), ott vannak vele, és mind különböző módon fejezik ki szeretetüket. Ez egy nagyon emberi, nagyon egyszerű szituáció, közös étkezés egy tisztelt és szeretett baráttal, egyben jó alkalmat adhat nekünk arra, hogy elgondolkodjunk szeretetünk irányán és áradásán, és a Jóistennel való kapcsolatunk alapvető vonásain is.

Lázár „*jelen van*”, az egész élete, jelenléte tanúság Jézus tanításáról, cselekvő szeretetéről, hiszen ő az a barát, akit Jézus új élettel ajándékozott meg. Ő ezt egy különleges esemény során kapta ugyan, de a Jézusban való új élet lehetősége mindannyiunk számára választható. A történet nem írja le, hogy mit tesz Lázár, például beszélget-e, és miről beszélget Jézussal, egyszerűen csak ül a társaságában, és a sokan miatta hisznek benne. A jelenléte maga elég ahhoz, hogy segítse Jézus munkáját.

Tudok én is ilyen támogató barát lenni? Felismerem azokat a szituációkat, amikor támogató, szeretetteljes jelenlétemre van szükség? (És nem jó tanácsokra vagy okoskodásra?) Tudok-e Istenről pusztán a jelenlétemmel tanúságot tenni?

Márta *szolgál*. Őt máskor is látjuk ebben a szerepben, az ő szeretete a cselekvő szeretet, amely nem lankad. Felismeri a feladatokat. Mások szükségleteiből fakad, hogy szolgálataival másoknak – barátainak, szeretteinek – időt, ételt, az élet fenntartásához szükséges dolgokat biztosítsa. Megteszem neked, mert szeretlek.

Mi mit tettünk ma másokért? Hogyan szolgálunk közösségeinkben, családjainkban?

Mária túlradó, *rajongó szeretete* másoknak zavarba ejtő lehet. De nem Jézusnak! Jézus meri beleengedni Máriát az ő szeretetébe. És Mária ebben a szeretetben, ha öntudatlanul is, de ráérezett valamire, meglátott valami olyat, amit a többiek nem láttak (vö. „temetésem napjára teszi”). Ez az, amikor az intuíció előre mutat. Nem tudom, miért, mikor és hogyan, de neked szükséged lesz erre! (Hat nappal később az asszonyok már nem kenhették meg Jézus testét temetésére a péntek este kezdődő szombati munkaszünet miatt.) „Felbatyuzza” Jézust is, és saját magát is. Nem hamuba sült pogácsával, hanem törődő személyességgel arra az időre, amikor már nem lesz lehetőségük találkozni.

Számunkra mi a szeretet „mértékegysége”? Le tudom-e „fordítani” mások szeretetét? Például a kisgyerekek önfeledt, kapaszkodó ragaszkodását? Mitől félek, ha ezt nem engedem megtörténné tenni?

Sohasem lehetünk túl elfoglaltak ahhoz, még Isten dolgaiban való munkálkodás közben sem, hogy a Vele való személyes kapcsolatot ne ápoljuk! És hogy az egymással való személyes kapcsolatot ne ápoljuk! És ebben a személyességben nem számolgat az ember, nem lehet túl drága vagy túl sok, hiszen ez a személyes szeretet az alapja mindennek, ami jó.

Garay Zsófia, Budapest